

Bilag 25.

De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.

København, den 13. Juni 1946.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

Det foreliggende Forslags Regler vil for de af vor Organisations Medlemmer, ikke mindst inden for Manufakturhandelen, der under Krigsperioden har set deres Varelagre realiseret uden at have nogen Mulighed for ved Indkøb at forny Lagrene, betyde en uretfærdig Behandling.

En saadan Konvertering af Kapital, anbragt i et Varelager, til Kapital anbragt i rede Penge, vil paa Papiret fremtræde som en Formuestigning, men ogsaa kun paa Papiret. Stigningen kan nemlig hovedsagelig føres tilbage til, at Reglerne for Opgørelse af en i et Varelager investeret Formue er ganske andre end Reglerne for Udregningen af likvid Kapital.

Herefter maa det forekomme uretfærdigt, at den omhandlede Beskatning rammer Butikkøbmændenes paa denne Maade frigjorte Egenkapital. Det siger i øvrigt sig selv, at denne Uretfærdighed rammer haardere for en mindre Virksomhed, hvis Kapitalmuligheder er relativt begrænsede og derfor er mere følsomme over for et Indgreb. Yderligere kan henvises til, at den paagældende Virksomhed staar over for den med betydelig Risiko forbundne Opgave at skulle retablere de tømte Varelagre paa et Tidspunkt, hvor Prisforholdene er overordentlig usikre. Dette gælder for adskillige af vore Medlemmer, ikke mindst Medlemmerne af den under Organisationens hørende Manufakturhandlerafdeling, Foreningen af Manufakturhandlere uden for Købstæderne i Danmark.

Det har da vakt megen Fortrydelse blandt vore Medlemmer, at Lovforslagets § 5, Nr. 5, bestemmer, at Beløb, der ved Indskud i Fonds eller paa anden Maade er baandlagt til Imødegaaelse af paa Grund af Krigsforholdene udskudte Udgifter til Vedligeholdelse, Reparationer og Erstatningsanskaffelser eller til Fornylse af Varelagre, opføres med 75 pCt. af Værdien ved Opgørelsen af Slutformuen. Formaålet med de saakaldte skattefrie Lagerhenlæggelser har fra Statsmagts Side været, at der til Købmændenes Raadighed skulde være et Beløb til Udligning af kommende Tab, saaledes at de handlende nogenlunde skadesløst kunde paatage sig den risiko-fyldte, for Samfundet saa betydningsfulde Opgave at retablere de tømte Varelagre. Det er da ikke blot uretfærdigt, men ogsaa mindre konsekvent, naar man nu indtager disse Beløb med 75 pCt. under Reglerne om Formuestigningsafgift. Organisationen henstiller derfor indtrængende til det ærede Udvalg, at disse baandlagte Midler helt fritages fra at være behæftet med Formuestigningsafgift.

Det samme maa gælde Beløb, der efter de bestaaende Regler om skattefrie Lagerhenlæggelser kunde have været baandlagt, men som ikke er blevet det. Ogsaa her drejer det sig om Penge, der bør benyttes til Retablering af de tømte Varelagre, og skulde saadanne Penge fremtræde som repræsenterende en Formuestigning, er denne, som ovenfor paavist, tilsyneladende og ikke virkelig.

Specielt har vi hæftet os ved Forslagets § 10, Stk. 1, hvorefter der ved Opgørelsen af Slutformuen fradrages 50 pCt. af den afgiftspligtiges Tilsvær af paa Sluttidspunktet uforfaldne og ubetalte personlige Skatter til Staten, Kommunen og